

## บทนำ

อนุสัญญาว่าด้วยสิทธิคนพิการนั้นมิได้เป็นอนุสัญญาฉบับแรกที่ได้มีการคุ้มครองรับรองสิทธิคนพิการแต่ถือว่เป็นอนุสัญญาที่มีความชัดเจนในการคุ้มครองคนพิการอย่างเป็นรูปธรรมและส่งผลให้รัฐภาคีแห่งอนุสัญญาจำต้องมีมาตรการทางกฎหมายหรือมีพันธกรณีตามกฎหมายที่รัฐภาคีต้องปฏิบัติให้เป็นไปตามเจตนารมณ์แห่งอนุสัญญา อันเป็นการแสดงให้เห็นว่าอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิคนพิการเป็นบทบัญญัติแห่งกฎหมายที่ทำให้มีความมั่นใจว่าคนพิการจะได้รับการคุ้มครองอย่างมีประสิทธิภาพ

ทั้งนี้ก็เพื่อให้เกิดความร่วมมือกันเ็นทางระหว่างประเทศและเป็นการยืนยันหลักความมีส่วนร่วมของนานาประเทศในการที่จะให้ความคุ้มครองคนพิการ เพราะเนื่องจากว่าคนพิการเป็นบุคคลที่มักจะมีการละเมิดหรือการไม่เคารพต่อศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์เป็นอย่างมาก อันถือเป็นการอบของอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิคนพิการที่จะต้องมีการคุ้มครองคนพิการ โดยส่วนใหญ่แล้วคนพิการนั้นจะประสบปัญหาที่เป็นการกระทบต่อสิทธิ เสรีภาพของคนพิการ เช่นปัญหาเรื่องโอกาสในการได้รับการศึกษา , การย้ายถิ่นฐานโดยเสรี, การมีส่วนร่วมในทางสังคม, การประกอบอาชีพตามคุณสมบัติของตน , การเข้าถึงข้อมูลข่าวสาร , การได้รับการรักษาพยาบาลที่เหมาะสม การมีสิทธิและการมีส่วนร่วมทางการเมือง และอำนาจการตัดสินใจของตนเอง ภายใต้กรอบของอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิคนพิการ รัฐภาคีมีพันธกรณีที่ต้องออกกฎหมายที่เป็นการคุ้มครองสิทธิคนพิการ โดยในการออกกฎหมายดังกล่าวนั้นจำเป็นต้องมีกฎหมายนั้นจะต้องสอดคล้องและต้องตามเจตนารมณ์แห่งอนุสัญญาดังกล่าว

ดังนั้นการจะออกกฎหมายให้มีผลในทางปฏิบัติและมีประสิทธิภาพ รัฐต้องเปิดโอกาสให้ผู้แทนหรือตัวแทนขององค์กร หน่วยงานที่ให้ความช่วยเหลือคนพิการได้เข้ามามีส่วนร่วมในการออกกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับคนพิการด้วย ทั้งนี้ก็เพื่อให้กฎหมายที่อนุวัติการตามอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิคนพิการมีองค์ประกอบทางกฎหมายที่ครบถ้วนและทำให้สามารถนำเอากฎหมายนั้นไปใช้ในทางปฏิบัติได้อย่างมีประสิทธิภาพและส่งผลต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตของคนพิการ

## 1. ความสำคัญของปัญหา

คนพิการเป็นบุคคลที่มีความบกพร่องทางร่างกายหรือทางจิต อันทำให้เป็นบุคคลที่มีอุปสรรคในการดำรงชีวิตและการเข้ามามีส่วนร่วมในสังคมเป็นอย่างมาก ซึ่งประเทศไทยนั้นก็ยังไม่มีการคุ้มครองและคุ้มครองคนพิการอย่างมีประสิทธิภาพเท่าที่ควร ส่งผลให้คนพิการถูก

เออาร์ดีเอเปรียบเทียบในหลายๆด้าน ไม่ว่าจะเป็นโอกาสในการประกอบอาชีพที่ตรงตามความรู้ ความสามารถ การแสดงออกทางการเมืองและรวมทั้งการมีโอกาสในการเข้ารับการศึกษาคือซึ่งเป็น ปัญหาที่สมควรจะได้รับการเอาใจใส่จากหน่วยงานทั้งภาครัฐและภาคเอกชน โดยเห็นว่าควรมี มาตรการในการคุ้มครองและรับรองสิทธิคนพิการให้เป็นรูปธรรมมากยิ่งขึ้น ไม่ว่าจะเป็นการแก้ไข หรือยกเลิกกฎหมายที่จำกัดสิทธิคนพิการ ตลอดจนออกกฎหมายที่ให้การคุ้มครองคนพิการอย่าง ชัดเจน ทั้งนี้ก็เพื่อให้คนพิการได้เข้ามามีส่วนร่วมทางสังคมอย่างเท่าเทียมกับบุคคลที่ไม่พิการ

## 2. สมมุติฐาน

การที่ประเทศไทยได้เข้าเป็นภาคีแห่งอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิคนพิการ ค.ศ.2006 นั้น อนุสัญญาดังกล่าวจะเข้ามามีบทบาทต่อกฎหมายหรือมาตรการในการคุ้มครองและรับรองสิทธิ คนพิการในประเทศไทยมากน้อยเพียงใด และอนุสัญญาจะสามารถผลักดันให้คนพิการได้เข้ามา มีส่วนร่วมทางสังคมอย่างไร รวมทั้งแนวทางในการออกกฎหมายที่สอดคล้องต่อเจตนารมณ์แห่ง อนุสัญญานั้นควรเป็นอย่างไร ตลอดจนวิเคราะห์กฎหมายของประเทศไทยว่ากฎหมายใดมี ลักษณะที่เป็นการส่งเสริม รับรองสิทธิคนพิการ และกฎหมายใดที่มีลักษณะเป็นการจำกัดสิทธิคน พิการ และควรมีมาตรการในการเยียวยาคนพิการที่ได้รับผลกระทบจากกฎหมายที่เป็นการจำกัด สิทธิคนพิการอย่างไร

## 3. ขอบเขตของการศึกษา

เป็นการศึกษาทั้งในด้านกฎหมายและสังคมศาสตร์ และเป็นการศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับ คนพิการ จากเอกสารต่างๆเช่นกฎหมายระหว่างประเทศ อนุสัญญาระหว่างประเทศ กฎหมาย ภายในประเทศ ตลอดจนเอกสารการสัมมนาหรือการประชุมวิชาการ รายงานการประชุมของ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับคนพิการ บทความ วารสาร หนังสือพิมพ์ หนังสือ วิทยานิพนธ์ รายงาน การวิจัย และค้นคว้าข้อมูลจากเว็บไซต์ต่างประเทศ และทำการรวบรวมและศึกษาถ้อยคำหรือ ข้อความในกฎหมายที่อาจส่งผลกระทบต่อคนพิการ

#### 4.วัตถุประสงค์ของการศึกษา

4.1 เพื่อส่งเสริมให้คนพิการได้รับการปฏิบัติอย่างเท่าเทียมกับบุคคลที่ไม่พิการ ทั้งในด้านกฎหมาย การประกอบอาชีพ การศึกษา สิทธิทางการเมือง ตลอดจนการมีส่วนร่วมในสังคม

4.2 เผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับสิทธิเสรีภาพของคนพิการ เพื่อให้สังคมได้ตระหนักถึงความสำคัญและเคารพในศักดิ์ศรีของคนพิการ อันเป็นเจตจำนงของอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิคนพิการ ค.ศ.2006

#### 5.วิธีการศึกษาวิจัย

ศึกษาจากเอกสารวิจัย (Documentary Research) โดยทำการค้นคว้าจากหนังสือ บทความ เอกสารกฎหมาย ความเห็นทางกฎหมาย ทั้งภาษาไทยและภาษาต่างประเทศ ตลอดจนข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ เว็บไซต์

#### 6.ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการศึกษา

6.1 ทำให้ทราบถึงสภาพปัญหาต่าง ๆ ที่คนพิการได้รับว่าเป็นอย่างไร เพื่อจะสามารถแก้ไขได้ตรงประเด็น

6.2 ทำให้ทราบว่ากฎหมายระหว่างประเทศและกฎหมายภายในประเทศที่เกี่ยวข้องกับสิทธิของคนพิการ มีลักษณะที่เหมือนหรือต่างกันอย่างไร

6.3 ได้แนวทางในการป้องกันไม่ให้เกิดการตราบทบัญญัติกฎหมายที่มีลักษณะเป็นการจำกัดสิทธิคนพิการ